

прикметник *epidemos* у значенні "той, що поширюється в країні" трансформувався у латинізований варіант *epidemia*. За часів античності значення слова *epidemic* було доволі вузьким та вживалось на позначення групи таких клінічних синдромів, як кашель або діарея, що виникали та поширювались у конкретному місці та мали сезонний характер. З часом термін стали використовувати стосовно неодноразових проявів чуми, які лікарі чітко розпізнавали за характерними симптомами, відповідно маємо *epidemic of bubonic plague*. У 1828 році епідеміолог і лексикограф Н.Вебстер *N. Webster* у першому виданні *Webster's Dictionary* вживає терміни *epidemic* та *pandemic* як синонімічні, значення яких було досить нечітким та варіювалися залежно від соціальних та медичних контекстів. Дослідження бактерій, вірусів, грибів та виокремлення штамів патогенних мікроорганізмів сприяло семантичній еволюції терміна *epidemic*, який в першій половині 20 ст. почав співвідноситися з усіма інфекційними захворюваннями, які виникали в результаті проникнення мікробів в організм із зовнішнього середовища, як-от: *TB epidemic*, *Ebola virus epidemic*. У другій половині 20 століття з огляду на швидке поширення недуги термін *epidemic* застосовувався і до неінфекційних захворювань, наприклад, *a lung cancer epidemic*. У багатьох країнах світу поняття епідемії включає випадки масового отруєння, як-от: *an epidemic of food poisoning* чи масового поширення соціального явища на кшталт *school bullying epidemic*.

Таким чином, прогресуюча семантика терміна *epidemic* призвела до значного розширення його лексичного значення. Цей термін може вживатися на позначення будь-якого явища, що швидко поширюється не тільки територіально чи в межах окремої соціальної групи, але й у віртуальному середовищі, як-от: *epidemic model of virus and worms in a computer network*. З огляду на зазначене вище, перспективним вважаємо розглянути функціональні характеристики терміна *epidemic*.

Телеки М.М.

ОНОМАСІОЛОГІЧНІ ОЗНАКИ У НАЙМЕНУВАННЯХ ЗБУДНИКІВ КИШКОВИХ ХВОРОБ

Кафедра іноземних мов

Буковинський державний медичний університет

Медична термінологія була і залишається засобом накопичення, збереження і транслювання знань про стан збереження здоров'я людини та патологічні процеси, які відбуваються внаслідок порушення або втрати здатності організму виконувати свої життєві функції. Будь-який термін – вербалізований результат когнітивної діяльності людини, засіб орієнтації у професійній сфері та професійної комунікації.

У парадигмі когнітивно-ономасіологічного підходу термінологічні одиниці віддзеркалюють функцію номінації як структури знань людини в мові. За чеським лінгвістом М. Докулілом, процес називання здійснюється за допомогою ономасіологічних категорій, які утворюють основу назви. Об'єкт чи явище, які номінуються, увіходять у певний поняттєвий клас, отримуючи в межах того чи того класу певну ознаку. Поняттєвий клас реалізується в ономасіологічній структурі як означене (ономасіологічна база – ОБ), а ознака – як означуване (ономасіологічна ознака – ОО). У нашому дослідженні розглядаємо деякі двокomпонентні словосполучення, ономасіологічна база яких фіксує належність термінологічної одиниці до поняттєвого класу «бактерія», а ознака уточнює ономасіологічну базу. Аналіз ономасіологічної структури двокomпонентних назв поняттєвого класу «бактерія» засвідчує, що ономасіологічна база збігається із стрижневим словом, а ономасіологічна ознака виступає у ролі конкретизатора, який відрізняє одне інфекційне захворювання від іншого, шляхи його передачі, інші характеристики.